

Inventarul național al elementelor vii de patrimoniu cultural imaterial (extras)

I. Domeniul:

- Ansamblul instrumental popular românesc

Reçu CLT / CIH / ITH

II. Elementul de patrimoniu cultural imaterial:

Taraful traditional

(The Traditional Music Band from Romania)

Le

04 JUL. 2019

N°

0421

Termen standard: Taraf

Denumiri locale/regionale: Bandă, bantă (sudul țării - din Mehedinți până în Dobrogea și în cea mai mare parte a Transilvaniei; ceată (de o parte și de alta a Carpaților Meridionali); muzică (Moldova, Centrul și sudul Transilvaniei); orchestră (termen mai recent - Moldova, centrul și sudul Ardealului), taraf (de origine turcă) - are și șansa de a fi acreditat de literatura românească de specialitate, trio instrumental – în toata țara, trio transilvan- Câmpia Transilvaniei, Someș, Codru, Arad.

Areal de manifestare:

Taraful tradițional se găsește în toate zonele folclorice ale țării atât în localitățile rurale cât și urbane și mai ales acolo unde există și formații de dansuri.

Enumerăm mai jos localitățile rurale și urbane cele mai însemnate în care există tarafuri: Soporu de Câmpie, Moldovenești, Sic, Cășeiu, Ceaba, Fizeșu Gherlei, Valea Ungurașului, Gherla, Mociu, Palatca, Sâmbieni, Vișoara, Huedin, Rișca, Câmpia Turzii, Clu-Napoca jud. Cluj; Valea Largă, Sâmpetru de Câmpie, Miheșu de Câmpie jud. Mureș, Frumușița, Ivești, Brăhășești jud. Galați; Pârâul de Pripor, Tismana, Runcu, Tg. Cărbunești, Tg. Logrești, Motru, Lelelești jud. Gorj; Iancu Jianu, Morunglav jud. Olt; Boghiș, Zalău jud. Sălaj; Negrești Oaș, Carei jud. Satu Mare; Sînmărtin, Oradea jud. Bihor; Sîngeorz Băi jud. Bistrița Năsăud; Căstău, Orăștie, Deva, Hunedoara jud. Hunedoara; Hoteni, Baia Mare, Sighet jud. Maramureș; Alexandria jud. Teleorman; Rupea, Ticușu Nou, Paloș Ardeal jud. Brașov; Grecești, Craiova jud. Dolj; Lunca de Jos, Subcetate - Mureș, Gălăuțaș, jud. Harghita; Voinești, Ivănești, Buda-Oșești, Slobozia-Gârceni, Stejaru-Pungești, Bălteni, Fâstâci-Cozmești, Băcești, Lipovăț, Todirești, Gherghești, Bârlad, Doagele-Dragomirești, jud Vaslui; Straja, Mălin jud. Suceava; Botoșani jud. Botoșani; Râmnicu Vâlcea jud. Vâlcea; Timișoara jud. Timiș; Reșița jud. Caraș Severin, Izverna jud. Mehedinți.

Descriere sumară:

Despre acompaniamentul în taraful românesc s-a scris în lucrări științifice de o incontestabilă valoare.¹ Precizăm că la început acompaniamentul s-a bazat pe o armonie modală și numai mai târziu în partea a II-a a secolului XIX sub influența tarafului urban s-a născut și armonia

¹ Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în „Muzica”, 10 (1960), nr. 3, p.30-34, nr.9, p. 29-34, și nr. 10, p. 19-21.

Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în vol. „Folcloristică, Organologie, Muzicologie, Studii”, București, 1980, p.22-116.

Ciobanu, Gheorghe: Lăutarii din Clejani; București, 1969.

Cosma, Viorel: Figuri de lăutari; București, 1969

tonală, lăutărească, clasică².

În accepțiunea de astăzi Taraful este o formație instrumentală alcătuită din cel puțin 3 muzicanți care cântă la 3 instrumente diferite după cum urmează: unul cântă de exemplu la vioară- melodia (primașul), altul la contră-acordurile armonice și al treilea la contrabas (tobă) – suport ritmico- armonic. Instrumentiștii pot fi mai mulți, dar numărul instrumentelor rămâne același. Folosind un termen din limba română taraful³ s-ar putea numi după componența lui, convențional, **Trio instrumental**. În sudul țării (Muntenia și Oltenia) conducătorul formației (primul violonist) are și rolul de solist vocal. Este un interpret specializat, cu o dublă competență.

Particularitatea formației de acest tip - **Trio instrumental** constă în care este principalul instrument acompaniator. Se pun deci în evidență două compartimente: compartimentul solistic și cel acompaniator⁴. Primul compartiment este alcătuit din unul până la trei instrumentiști și are rolul de a expune planurile melodice ale textelor muzicale folclorice, iar compartimentul al II-lea care numără de la unul până la cinci instrumentiști are rolul de a susține acompaniamentul armonic. Există și o a treia categorie de instrumente care se afiliază unei partide sau alteia în funcție de circumstanțe (de exemplu țambalul și cobza) sau vioara care poate fi și primă și secundă. În fine există și o a patra categorie de instrumente în care se înscriu cele care îndeplinesc (sau pot îndeplini) simultan ambele funcții: cimpoiul, acordeonul, muzicuța și câteodată cobza și țambalul.

Tipuri de tarafuri (trio instrumental) tradiționale zonale:

1. Modelul I⁵, muntenesc – moldovenesc. Are ca instrument acompaniator – **cobza**, adică,

Vioară – cobză – contrabas sau

Vioară – cobză – violoncel (cu rol de contrabas)

Există și forme truncheate sau amplificate:

Tilincă – cobză (Bucovina)

Nai – cobză (Muntenia, o parte a Olteniei)

Clarinet – cobză

Voara I – vioara II – două cobze – țambal – contrabas (Moldova, Muntenia și o parte a Olteniei)

Vioară – cobză – dairea (Muntenia subcarpatică și o parte a Olteniei)

Nai – vioara I – vioara II – cobză – contrabas (Muntenia și o parte a Olteniei)

etc.

2. Modelul II⁶, specific Gorjului, dar se regăsește și în ținuturile vecine (unele porțiuni din Dolj, Vâlcea, Mehedinți, Olt și Timiș. Are ca instrument acompaniator ”**chitara cobzită**”.

Vioară – chitară – contrabas

Clarinet – chitară - contrabas

Există și forme truncheate sau amplificate:

Vioară – chitară

² Nu împărtășim afirmația Speranței Rădulescu cum că prima dată ar fi apărut taraful urban și apoi cel rural, tradițional din motive lesne de înțeles.

³ Filimon, Nicolae :Ciocoi vechi și noi; București, f a.

⁴ Rădulescu Speranța: Taraful și acompaniamentul armonic în muzica de joc, Editura Muzicală București, 1984, p. 16

⁵ Ibidem, p.26

⁶ Ibidem, p. 27

Clarinet – chitară

Vioara I – vioara II – chitară

3. Modelul III⁷, domină zona Maramureșului. Are ca instrument acompaniator ”**zongora**”. La începutul secolului XIX Bartok o semnaleză în satele maramureșene, atrăgând însă atenția asupra faptului că dispune doar de două corzi: *re* și *la*. Ulterior zongora a trecut la executarea trisonurilor de preferință majore.

Vioară – zongoră - contrabas

Există și forme truncheate sau amplificate:

Vioară – zongoră – tobă

Vioara I – vioara II – zongoră

4. Modelul IV⁸, are ca instrument acompaniator **țambalul** mic portabil, acordat fie „românește” fie „ungurește”⁹:

Vioară – țambal – contrabas

Există și forme truncheate sau amplificate:

Vioară – țambal (tot estul și sudul țării)

Nai – țambal (Muntenia și Oltenia)

Vioară – țambal – dara (dairea), Muntenia și Oltenia subcarpatică

Precizăm că țambalul mare, „unguresc”, de concert” se află în părțile Mureșului superior și este de sub influența ansamblurilor lăutărești de cârciumă, orășenească.

5. Tipul V, are ca instrument acompaniator **gordonul (n.n.)**.

Gordonul (în zona Ghimeș) este ca o „broancă” (în zona Aradului), construită manual, cu două, trei, patru corzi din maț de oaie (a patra fiind mai subțire care se ciupește), toate acordate în *re*. Se ciupește cu mâna stângă și se bat corzile cu un băț cu mâna dreaptă în contratimp. Interpretul mai posedă o cutie mică de metal plină de cuie sau de obiecte mici tot din metal pe care o ține în mâna stângă în timp ce ciupește și care „zornăie”.

Vioară – „gordon” .

6. Modelul VI¹⁰, are ca instrument acompaniator **vioara secundă** - a II-a (acordată normal). În principal, vioara secundă conduce grupul acompaniator al tarafului din vestul Transilvaniei (Oaș, Bihor, Arad), Banat și o parte a Mehedințului. Stilul de acompaniament pentru melodiile în tempo rar este *du-va* iar pentru melodiile în tempo iute este *es-tam*.

Indicăm mai jos în funcție de zone folclorice câteva forme posibile ale Modelului V,

Vioară I – vioară II – contrabas:

În Mehedinți:

Vioară I – vioară II

Două viori I – două, trei viori II – violă (braci) – contrabas.

În Caraș-Severin și Arad

Vioară – două viori II – violoncel sau contrabas („broancă”)

Două viori I – două viori II – contrabas („broancă”)

Broanca este un violoncel construit manual (pe vremea lui Bartok era fără coarde), percutat cu un bețișor denumit „pișcalău”.

⁷ Ibidem, p. 27

⁸ Ibidem, p. 28

⁹ Nicol, Adrian: Contribuții la cercetarea monografică a țambalului; în REF, 15 (1970), nr. 5, București. P.355-374.

¹⁰ Ibidem, p. 28-29

În Bihor:

Vioara I - voara II - contrabas sau gordon (violoncel construit manual)

Vioara I – voara II – tobă („dobă”)

Clarinet Mib – vioara II – tobă cu cinel (n.n.)

Vioara cu goarnă – tobă cu cinel (n.n.)

În Oaş:

Vioară (ceteră preparată¹¹) – vioara II (contră) – zongoră

Vioara I – vioara II – zongoră – contrabas (gordună)

7. Modelul VII¹², are ca instrument acompaniator **vioara sau viola** cu căluşul tăiat drept şi trei strune. Acest lucru facilitează un acordaj placat şi înlănţuiri armonice comode. El a luat loc după toate probabilităţile celui axat pe vioara secundă cu acordaj normal. Domină de mai multe decenii în special în partea mijlocie, de răsărit şi în NV-ul Transilvaniei:

Vioară – vioara II sau violă – contră cu căluşul retezat şi trei corzi – gordon (violoncel) sau gordună (contrabas)

Există şi forme truncheate sau amplificate:

Vioară – violă

Vioară – violă – bas (violoncel sau contrabas)

Vioara I – violă – ȕambal mare- bas

Două viori – vioara II – violă – ȕambal – bas

Vioară – clarinet Mib – două viole – acordeon – bas

Vioara primă este numită „ceteră”, iar vioristul ”primaş”. Vioara secundă este numită „contră”, iar instrumentistul „contraş”, „contralău”. Viola este „braci”, „brace” sau „contră”, iar instrumentistul – „bracist” – „contraş”, „contralău”. Basul (violoncel sau contrabas) este „gordon” sau „gordună”, iar basistul – „gordonaş” sau „gordunaş”. ȕambalul mare, de concert este numit „ȕambală”, „ȕimbulă” sau ȕimbloamă.

8. Tipul VIII¹³ are ca instrument acompaniator de bază **armonica sau muzicuȕa**. Pare să fi fost specific Dobrogei şi ţinuturilor imediat învecinate. Aici convieţuieşte cu tipurile axate pe ȕambal, respectiv acordeon. Menţionăm următoarele forme:

Două muzicuȕe

Armonică – muzicuȕă

Două armonice – tobă

Vioară („scripcă”, „ȕigulcă”) – armonică

Vioară – armonică – contrabas

Menţionăm şi instrumentul acompaniator **acordeonul**. El a început să se evidenţieze mai ales în formaţiile de la oraş în jurul anilor 1950-1960. Tarafurile centrate pe acordeon se distribuie pe teritoriul ţării în proporţii variabile şi este inclus printre modelele de tarafuri tradiţionale zonale.

1. Tipul IX¹⁴ (atipic), este cel al **fanfarei populare** şi al formaţiilor instrumentale

¹¹ Jacques Bouet, Bernard Lortat-Jacob, Speranţa Rădulescu: Din răspuţeri, Glasuri şi cetere din Ţara Oaşului; ICR, Bucureşti, 2006, p. 87

¹² Habenicht, , Gottfried: Acompaniamentul tarafurilor năşăudene; în REF, 9 (1964) nr. 2, p.159 – 174. Benciu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară din Ardeal; „Studii de muzicologie”, vol. I (1965), p.147 – 214.

¹³ Ibidem, p. 34

¹⁴ Breazu, George: Lăutarii, în vol. „Pagini din istoria muzicii româneşti”, Bucureşti 1966, p. 150 - 180

reprezentând imixtiunea dintre fanfară și alte tipuri de tarafuri zonale. De influență germană (n.n.) fanfarele sunt formații devenite tradiționale în Bucovina, Moldova, Bistrița Năsăud, Brașov și Banat (Timișoara, Caraș-Severin, Arad), destul de recente în alcătuirea cărora intră instrumente de suflat din lemn, alămuri și instrumente de percuție. Acestea se grupează după cum urmează:

Clarinet – fligorn – bariton – tobă

Clarinet – fligorn – două baritone – tobă

Clarinet – fligorn – două baritone – „bas” – tobă

Clarinet – trei baritone – două „basuri” – tobă

Clainet – două fligoarne – două baritoane – bas – tobă

Clarinet – două fligoarne – trei baritoane – bas – tobă

Trei clarinete – două fligoarne – „jazz”

Două clarinete – patru fligoarne - două baritoane – bas – tobă

Vioară – clarinet – bariton – tobă (Moldova)

Două viori – flaut – țambal – contrabas, ș.a.m.d.

De obicei taraful obișnuit este cel care asimilează unul, două sau chiar trei instrumente de suflat preluate din fanfară. Exemple:

Vioară – saxofon – fligorn – vioară secundă – violă – acordeon (BN).

Vioară – trompetă – taragot – saxofon – vioară secundă – contrabas (CS)

Vioară – trompetă – violă – țambal – violoncel (MȘ).

Alteori scheletul formației este oferit de fanfară:

Vioară – clarinet – saxofon – vioară secundă – tubă (CS)¹⁵

Există, în fine, situații în care fuziunea este atât de perfectă încât nu permite distingerea sistemului integrator de cel integrat:

Vioră – taragot – saxofon – vioară secundă – tubă (CS)

Practicanți: mai ales bărbați, dar și femei de toate vârstele. De multe ori taraful este alcătuit din membrii familiei. Se transmite din generație în generație.

Categorie de vârstă: între 5 și 70, 80 de ani

Sexul: M, F

Categorie socioprofesională: diverse categorii socioprofesionale

Naționalitatea: română, maghiară, germană, slovacă, sârbă și rromă

Starea actuală a elementului:

Aproape în fiecare localitate există muzicanți și este și mai fericit cazul când acolo sunt și dansatori cu care se întâlnesc bineînțeles la *Hora satului*, dacă se mai face. Oricum muzicanții cântă pentru „Joc”, dar și „de ascultat”. În toată România sunt foarte multe tarafuri. Așa după cum am descris ele sunt de 9 feluri (modele). Ne referim desigur la taraful (formație) tradițional din mediul rural care „s-a îngroșat substanțial crescând de la două la șapte, opt chiar zece instrumente; și-a modificat treptat componența; și-a creat și dezvoltat un limbaj armonic particular în a II-a jumătate a secolului XIX”¹⁶. Evoluția tarafului este și în prezent orientată către accentuarea penetrației sonore (vezi în Oaș că vioara „preparată” este acordată cu o cvintă nai sus tocmai ca să penetreze cât mai departe) și a complexității

¹⁵ Săndulescu, Eugenia: Aspecte contextuale ale Horei satului. Indice de informații din arhiva I.C.E.D. , în mss., 1979

¹⁶ Ibidem, p. 24

armonice generale. Acest fenomen este valabil defapt și în alte domenii. Taraful tradițional s-a strămutat și la oraș sub formă de orchestră populară, supradimensionată – model sovietic. Rezultatul este îndepărtarea sa de unul dintre modelele consacrate de taraf tradițional rural și transformarea sa într-o formație eterogenă fără identitate, neadecvată nici unui stil sau repertoriu zonal. În acest caz un rol important în a stopa fenomenul îl au etnomuzicologii și în general oamenii de cultură. Cel mai greu este însă să te „luști” cu mass-media care din lipsă de specialiști și în scop comercial tolerează acest fenomen.

În țară există mai multe festivaluri și concursuri care promovează taraful tradițional rural:

Festivalul „Trio transilvan – trio instrumental” Gherla, CJ

Festivalul „Lăutarii transilvani” Gherla

Festivalul tarafurilor tradiționale Baia Mare, MM

Festivalul „Lăutarul” Drăgășani, VL

Festivalul formațiilor rurale, Năruja, VN

Festivalul “Ion Sabadăș” Telciu, BN

Festivalul „Ion Matache” Mioveni, AG

Festivalul rapsozilor și instrumentiștilor populari, Târlășua, BN

De studiul tarafurilor, al acestor formații, de unele instrumente în particular, de armonia existentă în interpretare s-au ocupat în timp etnomuzicologii: Tiberiu Alexandru, Pascal Benteoiu, Bouet Jacques, Burada Teodor, Cernea Eugenia, Ciobanu Gheorghe, Cosma Viorel, Florea Ioan, Georgescu Corneliu Dan, Habenicht Gottfried, Lortat-Jacob Bernard, Niculescu Ștefan, Prichici Constantin, Vancea Zeno, Vicol Adrian, Jarda Tudor, Pop Adrian, Arvinte Constantin, Zamfir Dejeu și în mod special Speranța Rădulescu care analizează și sintetizează această bibliografie aducându-și în plus valoroase contribuții personale în lucrarea de referință „Taraful și acompaniamentul armonic în muzica de Joc”. Câțiva dintre aceștia (Alexandru Tiberiu, Benteoiu Pascal, Vancea Zeno, Jarda Tudor, Pop Adrian, Arvinte Constantin, Dejeu Zamfir) au evidențiat în lucrările lor și armonia modală ce se pretează implicit în cazul armonizărilor melodiilor de sorginte modală.

Masuri de salvagardare/protejare:

1) Cadru legislativ

Prin Ordinul de Ministru nr.2436/8.07.2008 se aprobă Programul național de salvagardare, protejare și punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial iar prin Ordinul de Ministru nr.2491/27.11.2009, Regulamentul de acordare a titlului de Tezaur Uman Viu. Comisia Națională pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial, subordonată Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, a realizat primul volum al Repertoriului Patrimoniului cultural imaterial din România, publicat în ediție bilingvă, română-franceză, în 2009, reeditat în 2012 și cuprinzând Formații instrumentale (Taraf și Fanfară populară), p.43-44.

2) Contribuția instituțiilor

Institutul „Arhiva de Folclor a Academiei Române”, Cluj-Napoca, Universitatea București, Institutul de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu”- Academia Română, Muzeul Național al Țăranului Român, Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti, Muzeul Etnografic al Transilvaniei, Institutul Patrimoniului Cultural, Centrele Județene pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale au colaborat pentru actualizarea datelor din arhive cu privire la Jocul Fecioresc din Transilvania, realizând cercetări de teren, în parteneriat, în mai multe localități din toată țara, în perioada 1988 - 2017. Institutul „Arhiva de Folclor a Academiei Române”, Cluj-Napoca a organizat conferințe despre Taraful din România.

3) Contribuția organizațiilor nonguvernamentale

Asociația Culturală „Junii Cetății” Rupea, BV, Fundația Culturală „Ethnica” din Lopadea Nouă, AB; Asociația Pro Tradiția din Mera jud. CJ; Asociația folclorică Someșul Napoca, Mărțișorul, Tradiții din Cluj Napoca; Ansamblul folcloric „Bihorul” din Oradea; Asociația „Leliță de la Căstău” din Căstău jud. Hunedoara; Ansamblul folcloric „Burnasul” din Alexandria, Asociația Culturală „Dobreanu” din loc. Subcetate jud. Harghita, organizează diferite spectacole și unele din ele *Joc săptămânal* unde cântă tarafurile din localitate. Vara, aceste organizații organizează Workshopuri unde invită în mod selectiv tarafuri din toată țara conduse de cei mai buni instrumentiști: vioriști, fluierași, naiști, taragotiști, cobzari, țambaliști, acordioniști, contrabasiști.

4) Contribuția comunităților și a indivizilor

Institutul „Arhiva de folclor a Academiei Române” Cluj Napoca prin cercetătorul Zamfir Dejeu a filmat în ultimul timp mai multe tarafuri din toată țara pe care le-a inventariat, le-a arhivat, le-a pregătit pentru un DVD ce să constituie model pentru toți artiștii interesați în a reda în mod autentic multitudinea de stiluri de interpretare din Oltenia, Muntenia, Moldova, Bucovina, Dobrogea, Banat, Oaș, Maramureș, Bihor centrul și sudul Transilvaniei iar Centrul de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Cluj prin cercetătorul Mircea Cîmpeanu a editat mai multe CD-uri cu cele mai reprezentative tarafuri din județul Cluj.

Au contribuit la această inventariere și primarii localităților respective (de mai sus), cadrele didactice, preoții, și cei mai buni „manageri” din fiecare județ de la Centrele de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale care au avut și au un rol important în menținerea menținerea tradiției locale moștenite de fiecare.

În cadrul familial cântatul la un instrument se moștenește de la părinți și bunici. Există familii la care li se duce vestea că sunt familii de „mari muzicanți” și acest fenomen se perpetuează.

5) Măsurile de salvagardare/ protejare preconizate includ:

- modernizarea arhivelor naționale de folclor și etnologie, privind Taraful tradițional din România
- continuarea anchetelor de teren pentru actualizarea informației prin filmarea acestora
- constituirea unei baze naționale de date cu zonele, respectiv cu localitățile reprezentative pentru anumite tipuri de Taraf tradițional în funcție de instrumentul acompaniator
- organizarea de colocvii pe tema valorii Tarafului tradițional vis-a-vis de orchestrele mari care sunt o preluare a modelului sovietic
- elaborarea și publicarea de studii de specialitate despre Taraful tradițional din România.

Colectarea datelor, implicarea comunității și consimțământul: Autoritățile publice au fost de acord cu nominalizarea și s-au semnat acorduri oficiale cu primăriile comunelor reprezentative și asociațiile culturale nominalizate pentru Taraful tradițional. Membrii comunităților recunosc viabilitatea Tarafului tradițional ca parte a patrimoniului local imaterial și ca atare, sprijină și inițiază acțiuni de conservare și promovare a acestuia. Astfel, ei au participat la conferințele și *training*-urile organizate de diverse instituții în cadrul procesului de nominalizare, identificând caracteristicile și trăsăturile locale și actuale ale tarafurilor tradiționale.

Lista tarafurilor și localitățile unde se găsesc

Taraf, Trio, Formație	Localitatea	Judetul
„Hididișul” Gheorghe Căpuța zis „Stângaciul”	Oradea	Bihor
„Hididișii” lui Marius Mihuț	Ciheii	Bihor
Vasile Solomon (zis Dobu) - ceteră și Vasile Bancu - zongoră	Negresti Oas	Satu Mare
Petru Zele – ceteră și Petrică Zele – vioara a II-a	Bixad - Oaş	Satu Mare
Hididișii „Zbiciu”-tatăl și fiul	Oradea	Bihor
Trio „Păunița”	Singeorz Bai	Bistrita Nasaud
Taraful lui Nelu Urs	Castau	Hunedoara
Banda lui Ervin	Zalau	Salaj
Grupul „IZA”	Hoteni - Ocna Sugatag	Maramures
Taraful „Burnasul”	Alexandria	Teleorman
Taraful lui Vasile Muscurici	Tg. Jiu	Gorj
Taraful lui Mitică Drăgulin	Iancu Jianu	Olt
Taraful lui Gheorghiuță Radu	Rupea	Brasov
Taraful lui Aurică Voinescu	Grecesti	Dolj
Soții Páll – vioară și gordon	Lunca de Jos	Harghita
Fanfara populară condusă de Stângaciul Dănuț Doru	Voinesti	Vaslui
Taraful „Morar”	Subcetate	Harghita
Taraful „Izvorașul”	Galautas	Harghita
Taraful „Jedera”	Carei	Satu Mare
Taraful lui Lia	Frata	Cluj
Taraful lui Șandorică	Frata(Soporu de Campie)	Cluj
Trio „Somesul Napoca”	Cluj Napoca	Cluj
Trio ” Rezeda”	Dej	Cluj
Trio Nelu Boca, Zegrean și Siminic	Gherla	Cluj
Taraful lui Vasile Doru Cotos	Straja	Suceava
Taraful „Doina Siretului”	Botosani	Botosani
Taraful „Rapsodia Vâlceană”	Ramnicu Valcea	Valcea
Taraful „Banatul”	Timisoara	Timis
Taraful „Lugojana”	Lugoj	Timis
Taraful „Virtuozii Semenicului”	Resita	Caras Severin

Bibliografie:

1.Alexandru, Tiberiu : Instrumentele muzicale ale poporului român, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București, 1956

2.Alexandru, Tiberiu : Vioara ca instrument popular, Revista de folclor nr. 3/ 1957

3. Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în „Muzica”, 10 (1960), nr. 3, p.30-34, nr.9, p. 29-34, și nr. 10, p. 19-21.

4. Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în vol. „Folcloristică, Organologie, Muzicologie, Studii”, București, 1980, p.22-116.
5. Bartók, Béla: Rumanian Folk Music, vol. I- III, Ed.by Benjamin Suchoff. Martinus Nijhoff, Hague, 1967.
6. Benteoiu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară, Revista Muzica 13 nr. 5/ 1963
7. Bartes Ovidiu, Ioan Haplea: Trio transilvan, particularitati stilistice, Editura Clear Vision, 2009
8. Benteoiu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară din Ardeal; „Studii de muzicologie”, vol. I (1965), p.147 – 214.
9. Bianu, Vasile: Vioara. Istoric, construcție, verniu, Editura Tehnică, București, 1957
10. Breazul, George: Lăutarii, în vol. „Pagini din istoria muzicii românești”, București 1966, p. 150 – 180
11. Ciobanu, Gheorghe: Lăutarii din Clejani; București, 1969.
12. Cosma, Viorel: Figuri de lăutari, București, 1969.
13. Costin, Maximilian: Vioara în evoluția muzicii, București, 1928
14. Dejeu, Zamfir: „Muzicanții din Soporul de Câmpie”, Institutul „Arhiva de Folclor a Academiei Române”, Editura Clusium, Cluj Napoca, 2001
15. Filimon, Nicolae : Ciocoi vechi și noi; București, f a.
16. Georgescu, C. Dan: Probleme ale clasificării melodiilor instrumentale de joc, Revista de Etnografie și Folclor 20, București, nr. 1, 1975
17. Georgescu, Corneliu Dan: Jocul popular românesc. Tipologie muzicală și corpus de melodii, București, Editura Muzicală, 1987
18. Habenicht, , Gottfried: Acompaniamentul tarafurilor năsăudene; în REF, 9 (1964) nr. 2, p.159 – 174.
19. Iederan, Dumitru: Taraful codrenesc, Melodii instrumentale de joc din zona etnografică „Codru”, Cluj Napoca 2008
20. Jacques Bouet, Bernard Lortat Jacob, Speranța Rădulescu: Din răspuțeri, Glasuri și cetere din Țara Oașului; ICR, București, 2006, p. 87
21. Jarda, Tudor : „Tehnica intonării acordurilor la viola cu călușul drept, comparativ cu cuplul vioară-contrabaci-violă la lăutarii din Transilvania” („Lucrări de muzicologie”, vol. XII –XIII) 1976 -1977, pag. 257, Cons. de muzică „G. Dima, Cluj-Napoca, 1979.
22. Nicola, R. Ioan: Constructorii amatori de instrumente muzicale din Transilvania, Anuarul muzical etnografic, Cluj, 1959 – 1961
23. Papană, Ovidiu: Vioara și unele caracteristici ale ei întâlnite în practica muzicii populare românești, manuscris, Timișoara, 2004
24. Pașcanu, Alexandru: Despre instrumentele muzicale, Revista de Etnografie și Folclor 1, 2 București, 1956
25. Pașcanu, Alexandru: Despre instrumentele muzicale, Editura Muzicală, București, 1980
26. Rădulescu Speranța: Taraful și acompaniamentul armonic în muzica de joc, Editura Muzicală București, 1984
27. Săndulescu, Eugenia: Aspecte contextuale ale Horei satului. Indice de informații din arhiva I.C.E.D. , în mss., 1979
28. Sârbu, Ion: Vioara, Editura Info-Team, București, 2000

29.Szenik, Ileana: Béla Bartók și unele probleme ale cercetării muzicii populare instrumentale, Anuarul de folclor II, Cluj-Napoca, 1981

30.Vicol, Adrian: Contribuții la cercetarea monografică a țambalului; în REF, 15 (1970), nr. 5, București. P.355-374.

Observații: Taraful tradițional din România este propus pentru înscriere pe Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității pentru sesiunea UNESCO din noiembrie – decembrie 2019.

Completat:

Numele și prenumele: Dr. Zamfir Dejeu, cercetător I la Institutul „Arhiva de folclor a Academiei Române” filiala Cluj, dr. Mircea Cîmpeanu, cercetător la Centrul Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Cluj, Doru Zamfir Dejeu, consultant artistic la UBB Cluj, Liviu Pop, cercetător la Institutul „Arhiva de folclor a Academiei Române” filiala Cluj

Data: 02.11.2017

Banda lui Ervin din Zalău (Sălaj)

Ceteraşul Vasile din Negreşti-Oaş (Satu Mare)

Grupul IZA din Hoteni (Maramureş)

Hididișii cu goarna din Cihei (Bihor)

Soții PALL din Lunca de Jos (Harghita)

Taraful Banatul din Timișoara (Timiș)

Taraful Burnasul din Alexandria (Teleorman)

Taraful din Grecești (Dolj)

Taraful DOINA SIRETULUI (Botoșani)

Taraful IANCU JIANU (OLT)

Taraful LELIȚA DE LA CĂSTĂU (Hunedoara)

Taraful lui Șandorică din Soporu de Campie (Cluj)

Taraful RAPSODIA VÂLCEANĂ (Vâlcea)

Taraful VIRTUOZII SEMENICULUI (Caraș-Severin)

Trio BOCA din Gherla (Cluj)

Trio din Sic (Cluj)

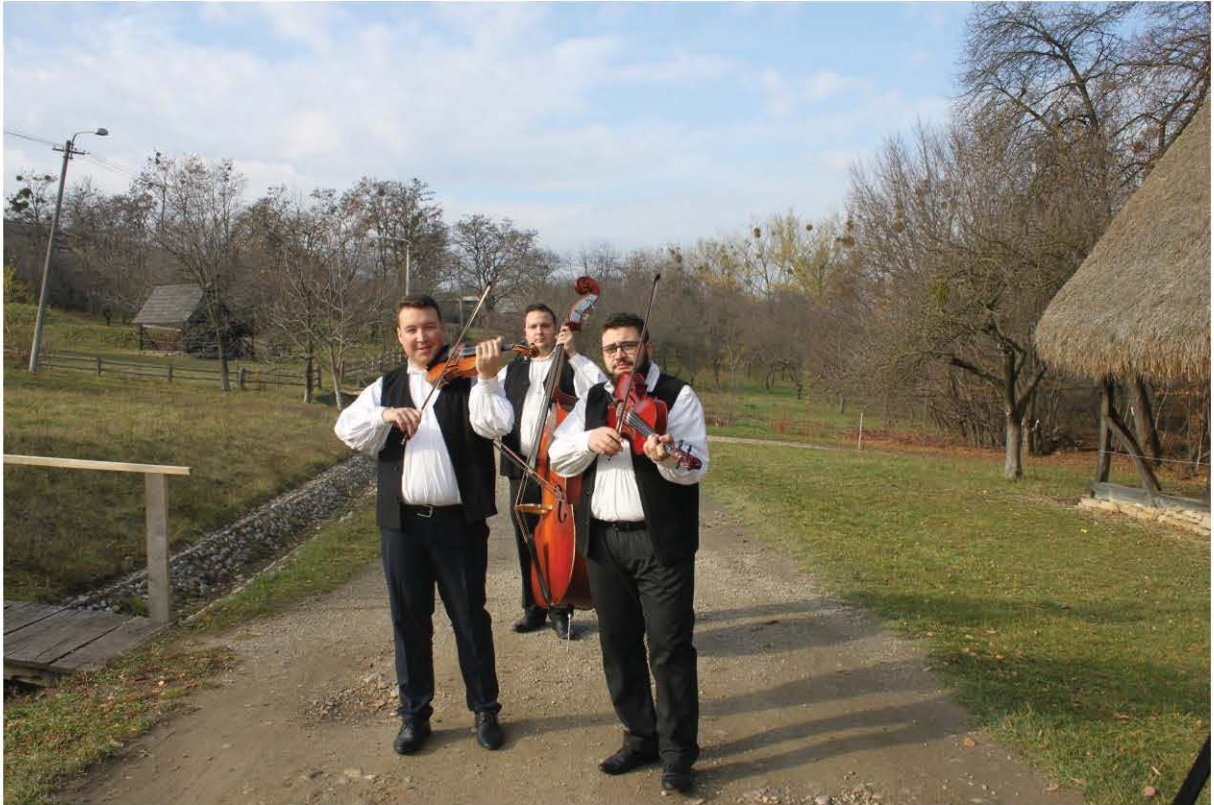
Trio IZVORASUL din Gălăuțași (Harghita)

Trio PAUNITA din Sângeorz Băi (Bistrița-Năsăud)

Trio transilvan IEDERA din Carei (Satu Mare)

Trio transilvan REZEDA din Dej (Cluj)

Banda lui Ervin din Zalău, SJ	În mediul academic acest taraf alcătuit din trei instrumente: vioară, "contră" și contrabass se numește Trio Transilvan, și este specific în provincia Transilvania. "Primasul" care este violonistul, are în repertoriu cântece foarte interesante în ritm aksak pe care le canta în stil propriu.
"Ceterașul" Vasile din Negrești OAȘ,SM, acompaniat de zongoră	Instrumentul de acompaniament este zongora , iar cetera din Oaș este o vioară "preparată", acordată mai recent cu o cvintă mai sus. Artiștii interpreți sau executați au ales o execuție în corzi duble ca în Ghimeș, pentru a cânta mai tare. De fapt, oamenii din Oas au un cult pentru sunetele acute. Melodiile au o structură motivică.
IZA Group in Hoteni, SM	Instrumentul de acompaniament este zongora , o chitară cu 4 sau 5 corzi, cu ajustări care permit o manipulare mai rapidă a corzilor și a acordurilor frecvente. Pe "Tropotita" cântată de un virtuos al vioarii- Ioachim Făt, Ion Pop - zongoraș, strigă liber ca și cum ar vorbi..
"Hididișii" cu goarnă din Cihei, BH	Instrumentul de acompaniament este contra . Ceea ce colorează repertoriul folcloric din Bihor este vioara cu goarnă făcută de manufacturieri pe la mijlocul secolului al XIX-lea. Ei au înlocuit cutia clasică de rezonanță a vioarei cu o membrană de gramofon și au adăugat o goarnă pentru a răspândi sunetul.

<p>Soții PALL din Valea Antaloc, Lunca de Jos, HG</p>	<p>Taraful are ca instrument de de acompaniament gordonul. Gordonul (în zona Ghimes) este o broancă (în zona Arad) realizată manual, cu două, trei, patru corzi din intestin de oaie (cea de-a patra fiind mai subțire și se ciupește), toate acordate în Re. Este ciupită cu mâna stângă și corzile sunt lovite cu mâna dreaptă în contratimp. Interpretul are, de asemenea, o cutie metalică plină cu cuie sau obiecte metalice mici pe care le ține în mâna stângă în timp ce se ciupește și care face zgomot.</p>
<p>Taraful "BANATUL" din Timișoara, TM</p>	<p>Instrumentul de acompaniament este țambalul mare, dublat de cea de vioara a II-a și acordeon. Cu toate acestea, instrumentul specific pentru zona Banat este "taragotul". Este de brevet vienez, făcut la Budapesta, iar cei mai buni taragotiști sunt românii, datorită repertoriului muzical deosebit de frumos pe care-l cântă.</p>
<p>Taraful "BURNASUL" din Alexandria, TR</p>	<p>Cobza și țambalul mic sunt cele mai vechi instrumente de acompaniament. În sudul României, un rol important îl are conducătorul tarafului care are o dublă funcție: cobzar și vocalist.</p>
<p>Taraful din Grecesti, DJ</p>	<p>Instrumentul de acompaniament este cobza. Contrabasul este înlocuit cu un fel de violoncel cu 2 corzi.</p>

<p>Taraful “DOINA SIRETULUI”, din Botoșania, BT</p>	<p>Această formație muzicală este formată din muzicieni virtuoși care interpretează melodii din nord-estul Moldovei la diferite sărbători de familie și nunți, întâlnirea păstorilor din munți, etc.</p>
<p>Taraful “IANCU JIANU”, din Iancu Jianu, OT</p>	<p>Instrumentul de acompaniament este țambalul mic, dublat de a doua vioară și acordeon. Este o formă amplificată a formației muzicale (taraf), și în același timp este cea mai complexă. Compartimentul armonic este complet, iar liderul formației (primul violonist) are și rolul de cântăreț. Este un interpret cu competență dublă în sudul țării (Muntenia și Oltenia).</p>
<p>Taraful “Leliță de la Căstău”, din Căstău, HD</p>	<p>Acești instrumentiști sunt foarte căutați pentru nunți. Ei interpretează melodii și jocuri foarte vechi într-o armonie modală. Primul violonist știe multe cântece vechi.</p>
<p>Taraful lui Șandorică din Soporu de Câmpie, CJ</p>	<p>Putem vorbi în acest caz despre o familie de muzicieni. Astfel, muzica lor a fost transmisă din generație în generație și deși romii fiind, elementele pe care le-au descoperit în practică au în interpretarea lor o specificitate țărănească românească. Muzicienii din Soporu de Câmpie, Cluj, au crescut și s-au format ca oameni într-un mediu țărănesc, dar au găsit întotdeauna un refugiu "dulce" în a cânta la un instrument sau la altul pentru a nu practica o muncă mai grea (ușor de înțeles).</p>

<p>Taraful "RAPSODIA VÂLCEANĂ" din Râmnicu Vâlcea</p>	<p>Taraful specific Gorjului, dar găsit și în zonele învecinate(Dolj, Vâlcea, Mehedinți, Olt și Timiș), are ca instrument de acompaniament "chitara cobzită", iar instrumentul solistic - naiul</p>
<p>Taraful "Virtuozii Semenicultului" din Reșița, CS</p>	<p>În această parte a țării, instrumentul solistic a fost înlocuit cu instrumente de suflat: "taragotul" și saxofonul. „Taragotistul” din fotografie, Petrica Vița, este printre cei mai buni instrumentiști din România..</p>
<p>Taraful (Trio) Boca din Gherla, CJ</p>	<p>Menționăm, de asemenea, ca instrument de acompaniament acordeonul. A început să apară în tarafurile urbane în jurul anilor 1950-1960. Tarafurile axate pe acordeon sunt răspândite în întreaga țară în proporții variabile și sunt incluse în tarafurile tradiționale zonale.</p>
<p>Taraful (Trio) din Sic, CJ</p>	<p>Este un taraf al unei localități mixte cu români și maghiari. Ei trăiesc împreună; cântă la aceleași instrumente melodii românești și ungurești.</p>

<p>Taraful (Trio) "Izvorașul" din Gălăuțași, HG</p>	<p>Într-o zonă de interferență cu Moldova, acest taraf este compus din vioară, voara a II-a și „gordon” cu 2 corzi. Cântă melodii atât din Transilvania, cât și din Moldova. Cel mai frecvent dans, aici, este "Ștraierul", un fel de polcă moldovenească.</p>
<p>Taraful (Trio) "Păunița" din Sângeorz Băi, BN</p>	<p>Instrumentul de acompaniament este viola (care este braci sau contră), cu calus tăiat drept și trei corzi (trio transilvan). Acest lucru facilitează un acordaj placat și înlănțuiri armonice comode. El a luat loc după toate probabilitățile celui axat pe vioara secundă cu acordaj normal. Domină de mai multe decenii în special în partea mijlocie, de răsărit și în NV-ul Transilvaniei.</p>
<p>Taraful "Iedera" din Carei, SM</p>	<p>Mentorul acestei taraf este Dumitru Iederan. El este, de asemenea, un luthier, și împreună cu ceilalți membri ai tarafului au construit diferite tipuri de viori, contre și violoncele. În zona Codrului, vioara se numește "ceatară". La această taraf este de remarcat stilul de acompaniament: <i>du-va</i> și <i>sincopat</i> în același timp.</p>
<p>Taraful (Trio) REZEDA din Dej, CJ</p>	<p>Acești instrumentiști cunosc cântece românești, maghiare și țigănești. Mai mult, ei le interpretează în stilul original în care au fost interpretate de instrumentiștii de la care au învățat cum sunt cei din Ceuaș, MȘ.</p>

National Inventory of the Vivid Elements of Intangible Cultural Heritage

I. Domain:

- Romanian folk instrumental ensemble (band)

II. Element of intangible cultural heritage:

The Traditional Music Band from Romania

Standard term: *Taraf* (Music Band)

Local/regional names: Bandă, bantă (south of the country – from Mehedinți till Dobrogea and mostly Transylvania; ceată (on lateral sides of Southern Carpathians); music (Moldovia, centre and south of Transylvania); orchestră (more recently term - Moldovia, centre and south of Ardeal), taraf (Turkish origin) – has chance to be accredited in the Romanian specialty literature; trio instrumental and trio transilvan in academic environments.

Area of manifestation:

The Traditional Music Band is found in all the folkloric areas of the country, both in the rural places and urban ones, especially where there are dance bands.

Below there are the most important rural and urban localities where there are music bands: Sopor de Câmpie, Moldovenești, Sic, Cășeu, Ceaba, Fizeșu Gherlei, Valea Ungurașului, Gherla, Mociu, Palatca, Sâmbieni, Viișoara, Huedin, Rișca, Câmpia Turzii, Clu-Napoca, Cluj county; Valea Largă, Sâmpetru de Câmpie, Miheșu de Câmpie, Mureș county; Frumușița, Ivești, Brăhășești, Galați county; Pârâul de Pripor, Tismana, Runcu, Tg. Cărbunești, Tg. Logrești, Motru, Lelelești, Gorj county; Iancu Jianu, Morunglav, Olt county; Boghiș, Zalău, Sălaj county; Negrești Oaș, Carei, Satu Mare county; Sînmărtin, Oradea, Bihor county; Sîngeorz Băi, Bistrița Năsăud county; Căstău, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hunedoara county; Hoteni, Baia Mare, Sighet, Maramureș county; Alexandria, Teleorman county; Rupea, Ticușu Nou, Paloș Ardeal, Brașov county; Grecești, Craiova, Dolj county; Lunca de Jos, Subcetate - Mureș, Gălăuțaș, Odorheiu Secuiesc, Harghita county; Voinești, Ivănești, Buda-Oșești, Slobozia-Gârceni, Stejaru-Pungești, Bălteni, Fâstâci-Cozmești, Băcești, Lipovăț, Todirești, Gherghești, Bârlad, Doagele-Dragomirești, Vaslui county; Straja, Mălin, Suceava county; Frumusica, Botoșani, Botoșani county; Râmnicu Vâlcea, Vâlcea county; Timișoara, Timiș county; Reșița, Caraș Severin county, Izverna, Mehedinți county.

Brief description:

About the accompaniment in the Romanian music band was written in the scientific papers of a undeniable value.¹ We mention that at the beginning, the accompaniment was based on a modal harmony and only later, in the second half of the 19th century, under the influence of

¹ Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în „Muzica”, 10 (1960), nr. 3, p.30-34, nr.9, p. 29-34, și nr. 10, p. 19-21.

Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în vol. „Folcloristică, Organologie, Muzicologie, Studii”, București, 1980, p.22-116.

Ciobanu, Gheorghe: Lăutarii din Clejani; București, 1969.

Cosma, Viorel: Figuri de lăutari; București, 1969

urban music band, there was born the tonal fiddler classic harmony².

At nowadays' meaning, the Music Band is a traditional instrumental band of at least 3 musicians playing 3 different instruments as follows: one plays for example the violin – the melody, the other plays the 'contra' – harmonic accords and the third at double bass – rhythmic-harmonic support. The instrumentalists could be more but the number of instruments remains the same. Using a term of the Romanian language, the music band³ could be named conventionally following its structure – **Instrumental Trio**. In the south of the country (Muntenia și Oltenia) the band leader (the first violinist) has the role of vocal solo, too. He is a specialized interpreter with double role.

The particularity of the band of this type – instrumental trio – consists in which is the main accompanying instrument. Two sections are emphasized: soloist and accompanist.⁴ The first is made of one to three instrumentalists and has the role to show the melodic plans of the folkloric musical texts, and the second, made of one to five instrumentalists, has the role to support the rhythmic-harmonic accompaniment. There is a third category of instruments that are affiliated to a party or other depending on the circumstances (for example the dulcimer and the lute) or the violin that could be first or second. Finally, there is a third category of instruments – the ones which perform simultaneously both roles: the bagpipe, the accordion, the harmonica and sometimes the lute and the dulcimer.

Types of traditional regional music bands (instrumental trio):

1. Type I⁵, Wallachian-Moldavian. It has as accompanist instrument – the lute, that is
Violin – lute – double bass or
Violin – lute – cello (as a double bass)

There are also truncated or amplified forms:

“Tilincă“ (whistle without holes) – lute (Bucovina)

Pan flute – lute (Wallachia, part of Oltenia)

Clarinet – lute

Violin I – violin II – two lutes – dulcimer – double bass (Moldovia, Wallachia and part of Oltenia)

Violin – lute – tamburine (sub-Carpathian Muntenia and part of Oltenia)

Pan flute – violin I – violin II – lute – double bass (Munteania and part of Oltenia),

2. Type II⁶, specific to Gorj, but it is present in neighbouring areas, too (some parts of Dolj, Vâlcea, Mehedinți, Olt și Timiș). It has as accompanist instrument the “**guitar lute**”.

Violin – guitar – double bass

Clarinet – guitar – double bass

There are also truncated or amplified forms:

Violin - guitar

Clarinet – guitar

Violin I – Violin II - guitar

3. Type III⁷, dominates Maramures area. It has as accompanist instrument “**zongora**”

² We do not agree the opinion of Speranta Radulescu that the first time the urban and then rural ones would have appeared, for obvious reasons.

³ Filimon, Nicolae :Ciocoi vechi și noi; București, f a.

⁴ Rădulescu Speranța: Taraful și acompaniamentul armonic în muzica de joc, Editura Muzicală București, 1984, p. 16

⁵ Ibidem, p.26

⁶ Ibidem, p. 27

⁷ Ibidem, p. 27

(zither). At the beginning of the 19th century, Bartok signals it in the Maramures villages, drawing attention that it has only two strings: *re* (D) and *la* (A). Later, “zongora” passed to the execution of three sounds preferably major.

Violin – ‘zongora’ – double bass

There are also truncated or amplified forms:

Violin - ‘zongora’ – drum

Violin I – violin II – ‘zongora’

4. Type IV⁸, has as accompanist instrument the portable small **dulcimer**, tuned either “Romanian” or “Hungarian”⁹:

Violin – dulcimer – double bass

There are also truncated or amplified forms:

Violin – dulcimer (Eastern and Southern Romania)

Pan flute – dulcimer (Muntenia and Oltenia)

Violin – dulcimer – tambourine, Muntenia and sub-Carpathian Oltenia

We mention that the “Hungarian”, “of concert” big dulcimer exists in Superior Mureş part and is under the influence of pub fiddler urban ensembles.

5. Type V has as accompanist instrument the “**gordon**” (n.n.).

The “gordon” (in Ghimeş area) is as a „broancă” (in Arad area), handmade with two, three, four strings of sheep intestine (the forth one being thinner is pinched), all tuned in *re*. It is pinched with left hand and the string are hit with a stick with the right hand in *contretemps*. The interpreter also has a small metal box full of nails or small metal objects that he keeps in his left hand while pinching and that makes noise (“zornăie”).
Violin – “gordon”.

6. Type VI¹⁰ has as accompanist instrument the **second violin – II** (normally tuned). Mainly, the second violin leads the accompanist group of the music band in the west of Transylvania (Oaş, Bihor, Arad), Banat and part of Mehedinţi. The accompanying style for the melodies in slow tempo is *du-va*, and for the melodies in fast tempo is *es-tam*.

We mention below some possible patterns of type V, violin I – violin II – double bass, depending on the folkloric areas:

In Mehedinţi:

Violin I – violin II

Two violins I – two, three violins II – viola (“braci”) – double bass

In Caraş-Severin and Arad:

Violin – two violins II – cello or double bass (“broancă”)

The “broanca” is a handmade cello on Bartok times it was without strings), performed with a stick named “pişcalău”.

In Bihor:

Violin I – violin II – double bass or “gordon” (handmade cello)

Violin I – violin II – drum (“dobă”)

Clarinet Mib – violin II – drum with “cinel” (n.n.)

Violin with trumpet – drum with “cinel” (n.n.)

In Oaş:

⁸ Ibidem, p. 28

⁹ Nicol, Adrian: Contribuţii la cercetarea monografică a țambalului; în REF, 15 (1970), nr. 5, Bucureşti. P.355-374.

¹⁰ Ibidem, p. 28-29

Violin (prepared violin¹¹) – violin II (“contra”) – “zongoră”
Violin I – violin II – “zongoră” – double bass (“gordună”)

7. Type VII¹² has as accompanist instrument the **violin or viola** with the neck straight cut and three strings. This thing facilitate a placid tuning and convenient harmonic harnessing. It was replaced the focused on second violin with normal tune. It has dominated for several decades, especially in the Middle, East and North-Western Transylvania:

Violin – violin II or viola – “contra” with neck cut and three strings – “gordon” (cello) or “gordun“ (double bass)

There are also truncated or amplified forms:

Violin - viola

Violin – viola – bass (cello or double bass)

Violin I – viola – big dulcimer - bass

Two violins – violin II – viola – dulcimer - bass

Violin – clarinet Mib – two violas – accordion – bass

First violin is named “ceteră”, and the violinist “primaș”. The second violin is named “contră”, and the instrumentalist “contraș”, “contralău”. The viola is “braci”, “brace” or “contră”, and the instrumentalist “bracist” – “contraș”, “contralău”. The bass (cello or double bass) is “gordon” or “gordună”, and the instrumentalist – “gordonaș” or “gordunaș”. The big dulcimer, of concert, is named “țambală”, “țimbulă” or “țimbloamă”.

8. Type VIII¹³ has as basic accompanist instrument the **harmonica**. It seems it was specific to Dobrogea and to the neighbouring areas. It co-exists here with the types axed on dulcimer, or accordion. We mention the following forms:

Two mouth organs

Harmonica – mouth organ

Two harmonicas – drum

Violin (“scripcă”, “țigulcă”) – harmonica

Violin – harmonica – double bass

We mention also the accompanist instrument **accordion**. It began to appear in the urban bands around 1950-1960. The music bands focused on accordion are spread on all the country in variable proportions and it is included among the models of traditional zonal music bands.

9. Type IX¹⁴ (atypical) is the one of **folk fanfare** and of instrumental bands representing the interference between the fanfare and other types of regional land. Of German influence (n.n.), the fanfares are bands become traditional in Bucovina, Moldova, Bistrița Năsăud, Brașov and Banat (Timișoara, Caraș-Severin, Arad), quite recently the composition of wood blowing instruments, brass and percussion

¹¹ Jacques Bouet, Bernard Lortat0jacob, Speranța Rădulescu: Din răspuțeri, Glasuri și cetere din Țara Oașului; ICR, București, 2006, p. 87

¹² Habenicht, , Gottfried: Acompaniamentul tarafurilor năsăudene; în REF, 9 (1964) nr. 2, p.159 – 174.
Bentoiu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară din Ardeal; „Studii de muzicologie”, vol. I (1965), p.147 – 214.

Jarda, Tudor : „Tehnica intonării acordurilor la viola cu călușul drept, comparativ cu cuplul vioară-contrabraci-violă la lăutarii din Transilvania” („Lucrări de muzicologie”, vol. XII –XIII) 1976 -1977, pag. 257, Cons. de muzică „G. Dima, Cluj-Napoca, 1979.

¹³ Ibidem, p. 34

¹⁴ Breazul, George: Lăutarii, în vol. „Pagini din istoria muzicii românești”, București 1966, p. 150 - 180

instruments. These are grouped as follows:

- Clarinet – flugelhorn – baritone – drum
- Clarinet – flugelhorn – two baritones – drum
- Clarinet – flugelhorn – two baritones – “bass” – drum
- Clarinet – three baritones – two “basses” - drum
- Clarinet – two flugelhorns – two baritones – bass - drum
- Clarinet – two flugelhorns – three baritones – bass - drum
- Three clarinets – two flugelhorns – “jazz”
- Two clarinets – four flugelhorns – two baritones – bass – drum
- Violin – clarinet – baritone – drum (Moldova)
- Two violins – flute – dulcimer – double bass, etc.

Usually, the music band is the one that assimilates one, two or three blowing instruments taken from the fanfare. Examples:

Violin – saxophone – flugelhorn – second violin – viola – accordion (BN)

Violin – trumpet – tarogato – saxophone – second violin – double bass (CS)

Violin – trumpet – viola – dulcimer – cello (MŞ)

Sometimes the structure of the band is given by the fanfare:

Violin – clarinet – saxophone – second violin – tuba (CS)¹⁵.

Finally, there are situations the fusion is so perfect that it does not allow the integrating system to be distinguished from the integrated one:

Violin – tarogato – saxophone – second violin - tuba (CS).

Practitioners: especially men, but also women of all ages. Many times the music band is composed of family members. It is transmitted from generation to generation.

Age category: between 5 and 70, 80 years old

Gender: M, F

Socio-professional category: various socio-professional categories

Nationality: Romanian, Hungarian, German, Slovak, Serbian and Roma¹⁶

Current status of element:

Almost in each locality there are musicians and it is better when there are dancers, too whom they meet at *Hora satului* (*Village 'Hora'*), where it is still organized. However, the musicians perform for “Dance”, and also “for listening”. All over Romania, there are many music bands. As we already described, there are 9 models/types. We are surely talking about the rural traditional music band that has grown from two to seven, eight even ten instruments; it has

¹⁵ Săndulescu, Eugenia: Aspecte contextuale ale Horei satului. Indice de informații din arhiva I.C.E.D. , în mss., 1979

¹⁶ Lupașcu, Marian: Chronicle of the disc, ms: "We wanted to present, for comparison, the type of music band, the repertoires and the interpretation styles of Romanian soldiers in the Dâmbovița-Câmpulung interference zone, through one of the greatest fiddlers of Romania of all times: Alexandru Cercel , born in 1883 in the village of Boțești. On the other hand, we have tried to prove that not the ethnicity of the performer or the style of interpretation give the identity of a musical piece, but the fundamental, structural elements (the metric system of versification, the sound system, the rhythmic system, the architectural form). In fact, when talking about themselves, the worshipers never refer to ethnicity but to technical and interpretative skills: they are only "good", skilled, or "bad", incomprehensible. That is why many landmarks, including Cercel's, were and are mixed. I mentioned these things to remove the prejudices that Romanian waiters would be gypsies, and Romanian folklore would be gypsy music. "

modified the composition; it has created and developed its own harmonic language in the second half of the 19th century”¹⁷. The evolution of the music band is nowadays also directed to the sound penetration (see in Oaş that the ‘prepared’ violin is tuned with a higher quint in order to penetrate as far as possible) and to the general harmonic complexity. This phenomenon is available in fact in other fields, too. The traditional music band has moved to the city, too as a folk oversized orchestra, Soviet model. The result is its moving away from one of the recognized models of traditional rural music band and its change to a heterogeneous band without identity inappropriate for any style or zonal repertoire. In this case, an important role in stopping the phenomenon is the role of the ethno-musicologists and generally the culture people. Most difficult is to ‘fight’ with mass-media that due to lack of specialists and for commercial purposes tolerate this phenomenon.

There are many festivals and contests that promote the traditional rural music band throughout the country:

Transylvanian Trio-Instrumental Trio Festival, Gherla, CJ

Transylvanian Fiddlers Festival, Gherla, CJ

Traditional Music Bands Festival, Baia Mare, MM

Lautarul Festival, Dragasani, VL

Rural Bands Festival, Naruja, VN

Ion Sabadas Festival, Telciu, BN

Ion Matache Festival, Mioveni, AG

Folk Singers and Instrumentalists Festival Tarlisua, BN

The study of the music band of these bands, of some instruments, of harmony in interpretation were the object of study various ethno-musicologists: Tiberiu Alexandru, Pascal Benteoiu, Bouet Jacques, Burada Teodor, Cernea Eugenia, Ciobanu Gheorghe, Cosma Viorel, Florea Ioan, Georgescu Corneliu Dan, Habenicht Gottfried, Lortat-Jacob Bernard, Niculescu Ștefan, Prichici Constantin, Vancea Zeno, Vicol Adrian, Jarda Tudor, Pop Adrian, Arvinte Constantin, Zamfir Dejeu și especially Speranța Rădulescu who analyse and synthetize this bibliography bringing their own valuable contribution in the reference paper “The Music Band and the Harmonic Accompaniment in the Dance Music”. Some of them (Alexandru Tiberiu, Benteoiu Pascal, Vancea Zeno, Jarda Tudor, Pop Adrian, Arvinte Constantin, Dejeu Zamfir) emphasized in their papers also the modal harmony that is implicit in the case of song harmonies of modal origin.

Safeguarding / Protecting measures:

1) Legislative framework

The National Program on Safeguarding, Protecting and Valuing the Immaterial Cultural Heritage is approved by Order of the Minister no.2436 / 8.07.2008 and by the Order of the Minister no.2491 / 27.11.2009, the Regulation for granting the Human Living Thesaurus. The National Commission for the Safeguarding of Immaterial Cultural Patrimony, subordinated to the Ministry of Culture and National Heritage, made the first volume of the Immaterial Cultural Heritage Repertoire in Romania, published in bilingual Romanian-French edition in 2009, re-edited in 2012 and including Instrumental Formations (Music Band and Folk Fanfare), pages 43-44.

2) Contribution of the institutions

¹⁷ Ibidem, p. 24

Institute of Folklore Archives of the Romanian Academy, Cluj-Napoca, University of Bucharest, "Constantin Brăiloiu" Ethnography and Folklore Institute - Romanian Academy, Romanian Peasant National Museum, Dimitrie Gusti National Village Museum, Transylvanian Ethnographic Museum, Institute The Cultural Heritage, the County Centres for the Preservation and Promotion of Traditional Culture collaborated to update the archive data on the Transylvanian Lad's Dance, carrying out field research in partnership in several localities across the country between 1988 and 2017. The "Folklore Archives of the Romanian Academy", Cluj-Napoca organized conferences on the Romanian Music Band.

3) Contribution of non-governmental organizations

Cultural Association "Junii Cetatii" Rupea, BV, Cultural Foundation "Ethnica" from Lopadea Noua, AB; The Pro Tradition Association of Mera, Cluj County; Someșul Napoca folkloric association, Marțișorul, Traditions from Cluj-Napoca; "Bihorul" Folk Ensemble in Oradea; "Leliță de la Căstău" Association from Căstău, Hunedoara County; Burnasul folk ensemble from Alexandria, "Dobreanu" Cultural Association from the locality Subcetate, Harghita County organizes various performances and some of them as *weekly traditional dance* where the music bands from the locality perform. In summer, these organizations organize workshops where they selectively invite music bands from all over the country led by the best instrumentalists: violinists, whistle performers, pan flute performers, tarogato performers, lute performers, dulcimer performers, accordion performers, double bass performers.

4) Contribution of Communities and Individuals

The Institute of Folklore Archives of the Romanian Academy, Cluj-Napoca, through the researcher Zamfir Dejeu, has recently filmed several music bands from all over the country, which he has inventoried, archived, prepared for a DVD to be a model for all the artists interested in authentic rendering the multitude of interpretation styles in Oltenia, Muntenia, Moldova, Bucovina, Dobrogea, Banat, Oas, Maramures, Bihor, Centre and Southern Transylvania, and the Centre for the Preservation and Promotion of Traditional Culture Cluj through researcher Mircea Cimpeanu has edited several CDs with the most representative music bands in Cluj County.

Contributors to this inventory were also the mayors of the respective localities (above), the teachers, the priests, and the best "managers" in each county from the Traditional Conservation and Promotion of the Traditional Culture Centres who have played an important role in maintaining the local tradition inherited by each one.

Within the family, the playing of an instrument is inherited from parents and grandparents. There are families becoming well-known for being "great musicians" and this phenomenon is perpetuating.

5) Expected safeguard / protection measures include:

- the modernization of the national archives of folklore and ethnology, regarding the traditional music band in Romania
- continuing the field investigations to update the information by filming them
- making a national database with the areas, respectively with the localities representative of certain types of traditional music band according to the accompanying instrument
- organizing colloquies on the value of Traditional Music Band over large orchestras that are a

takeover of the Soviet model

- elaborating and publishing specialized studies about the traditional music band in Romania.

Data collection, community involvement and consent: The public authorities agreed to the nomination and formal agreements were signed with the town halls of the representative communes and the cultural associations nominated for the traditional music band. Members of communities recognize the viability of traditional music band as part of the intangible local heritage and as such, support and initiate actions to preserve and promote it. Thus, they participated in the conferences and trainings organized by various institutions in the nomination process, identifying the local and current features and traits of traditional music bands.

List of the music bands and the localities they exist

Music Band, Ensemble	Locality	County
„Hididişul” Gheorghe Căpuța known as „Stângaciu”	Oradea	Bihor
„Hididişii” of Marius Mihuț	Ciheii	Bihor
Vasile Solomon (known as Dobu) - violin and Vasile Bancu – “zongoră”	Negresti Oas	Satu Mare
Petru Zele – violin and Petrică Zele – Second Violin	Bixad - Oaş	Satu Mare
Hididişii “Zbiciu”- father and son	Oradea	Bihor
Music band (Trio) “Păunița”	Singeorz Bai	Bistrita Nasaud
Music Band of Nelu Urs	Castau	Hunedoara
Banda lui Ervin	Zalau	Salaj
“IZA” Group	Hoteni - Ocna Sugatag	Maramures
“Burnasul” Music Band	Alexandria	Teleorman
Vasile Muscurici Music Band	Tg. Jiu	Gorj
Mitică Drăguliu Music Band	Iancu Jianu	Olt
Gheorghită Radu Music Band	Rupea	Brasov
Aurică Voinescu Music Band	Grecesti	Dolj
Spouses Páll – violin and ‘gordon’	Lunca de Jos	Harghita
Music Band	Odorheiu Secuiesc	Harghita
Folk fanfare led by Stângaciu Dănuț Doru	Voinești	Vaslui
“Morar” Music Band	Subcetate	Harghita
“Izvoraşul” Music Band	Galautas	Harghita
Music Band	Odorheiu Secuiesc	Harghita
“Iedera” Music Band	Carei	Satu Mare
Lia Music Band	Frata	Cluj
Şandorică Music Band	Frata(Soporu de Campie)	Cluj
„Somesul Napoca” Music Band (Trio)	Cluj Napoca	Cluj
“Rezeda” Music Band (Trio)	Dej	Cluj
Nelu Boca, Zegrean and Siminic (Trio)	Gherla	Cluj
Vasile Doru Cotos Music Band	Straja	Suceava

“Doina Siretului” Music Band	Botosani	Botosani
Music Band	Frumușica	Botoșani
“Rapsodia Vâlceană” Music Band	Ramnicu Valcea	Valcea
“Banatul” Music Band	Timisoara	Timis
“Lugojana” Music Band	Lugoj	Timis
“Virtuozii Semeniculturii” Music Band	Resita	Caras Severin

Bibliography:

1. Alexandru, Tiberiu : Instrumentele muzicale ale poporului român, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București, 1956
2. Alexandru, Tiberiu : Vioara ca instrument popular, Revista de folclor nr. 3/ 1957
3. Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în „Muzica”, 10 (1960), nr. 3, p.30-34, nr.9, p. 29-34, și nr. 10, p. 19-21.
4. Alexandru, Tiberiu: Armonie și polifonie în cântecul popular românesc; în vol. „Folcloristică, Organologie, Muzicologie, Studii”, București, 1980, p.22-116.
5. Barteș Ovidiu, Ioan Haplea: Trio transilvan, particularități stilistice, Editura Clear Vision, 2009
6. Bartók, Béla: Rumanian Folk Music, vol. I- III, Ed.by Benjamin Suchoff. Martinus Nijhoff, Hague, 1967.
7. Benteoiu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară, Revista Muzica 13 nr. 5/ 1963
8. Benteoiu, Pascal: Câteva aspecte ale armoniei în muzica populară din Ardeal; „Studii de muzicologie”, vol. I (1965), p.147 – 214.
9. Bianu, Vasile: Vioara. Istoric, construcție, verniu, Editura Tehnică, București, 1957
10. Bobulescu, Constantin: Lăutarii noștrii. Din trecutul lor. Schiță istorică asupra muzicii noastre naționale cum și asupra altor feluri de muzici, București, 1922
11. Breazu, George: Lăutarii, în vol. „Pagini din istoria muzicii românești”, București 1966, p. 150 – 180
12. Ciobanu, Gheorghe: Lăutarii din Clejani; București, 1969.
13. Cimpeanu, Mircea: Pe urmele lui Bela Bartok dupa 100 de ani, Editura Hiperboreea Turda, 2008
14. Cimpeanu Mircea: 160 de melodii la vioara si vioara cu goarna, Editura Hiperboreea Turda, 2008
15. Cosma, Viorel: Figuri de lăutari, București, 1969.
16. Costin, Maximilian: Vioara în evoluția muzicii, București, 1928
17. Dejeu, Zamfir: „Muzicanții din Sopor de Câmpie”, Institutul „Arhiva de Folclor a Academiei Române” , Editura Clusium, Cluj Napoca, 2001
18. Filimon, Nicolae : Ciocoi vechi și noi; București, f a.
19. Georgescu, C. Dan: Probleme ale clasificării melodiilor instrumentale de joc, Revista de Etnografie și Folclor 20, București, nr. 1, 1975
20. Georgescu, Corneliu Dan: Jocul popular românesc. Tipologie muzicală și corpus de melodii, București, Editura Muzicală, 1987
21. Habenicht, , Gottfried: Acompaniamentul tarafurilor năsăudene; în REF, 9 (1964) nr. 2, p.159 – 174.

22. Iederan, Dumitru: Tariful codrenesc, Melodii instrumentale de joc din zona etnografică „Codru”, Cluj Napoca 2008
23. Jacques Bouet, Bernard Lortat Jacob, Speranța Rădulescu: Din răspuțeri, Glasuri și cetere din Țara Oașului; ICR, București, 2006, p. 87
24. Jarda, Tudor : „Tehnica intonării acordurilor la viola cu călușul drept, comparativ cu cuplul vioară-contrabraci-violă la lăutarii din Transilvania” („Lucrări de muzicologie”, vol. XII –XIII) 1976 -1977, pag. 257, Cons. de muzică „G. Dima, Cluj-Napoca, 1979.
25. Lupascu, Marian: Ipostaze ale unei personalități – „Lache Găzaru”, „Anuarul Institutului de Etnografie și Folclor «Constantin Brăiloiu»”, Editura Academiei Române, București, 2008, p. 177–186
26. Nicola, R. Ioan: Constructorii amatori de instrumente muzicale din Transilvania, Anuarul muzical etnografic, Cluj, 1959 – 1961
27. Papană, Ovidiu: Vioara și unele caracteristici ale ei întâlnite în practica muzicii populare românești, manuscris, Timișoara, 2004
28. Pașcanu, Alexandru: Despre instrumentele muzicale, Revista de Etnografie și Folclor 1, 2 București, 1956
29. Pașcanu, Alexandru: Despre instrumentele muzicale, Editura Muzicală, București, 1980
30. Rădulescu Speranța: Tariful și acompaniamentul armonic în muzica de joc, Editura Muzicală București, 1984
31. Săndulescu, Eugenia: Aspecte contextuale ale Horei satului. Indice de informații din arhiva I.C.E.D. , în mss., 1979
32. Sârbu, Ion: Vioara, Editura Info-Team, București, 2000
33. Szenik, Ileana: Béla Bartók și unele probleme ale cercetării muzicii populare instrumentale, Anuarul de folclor II, Cluj-Napoca, 1981
34. Vicol, Adrian: Contribuții la cercetarea monografică a țambalului; în REF, 15 (1970), nr. 5, București. P.355-374.
35. Zamfir, Constantin: Contribuții la cunoașterea instrumentelor populare. Cobza, în rev. "Muzica", 3 (1953), nr.2, p 49-53 București. P.355-374.

Completed:

First name and surname: Dr. Zamfir Dejeu, researcher I at the "Romanian Academy Folk Archive" Institute, Cluj branch, dr. Mircea Cimpeanu, researcher at the County Center for Conservation and Promotion of Traditional Culture Cluj, Doru Zamfir Dejeu, artistic consultant at SOMESUL NAPOCA Folkloric Association.

English translation: Flavia Stoica

Data: 02.02.2018

Ceteraşul Vasile din Negreşti-Oaş (Satu Mare)

Grupul IZA din Hoteni (Maramureş)

Hididișii cu goarna din Cihei (Bihor)

Soții PALL din Lunca de Jos (Harghita)

Taraful Banatul din Timișoara (Timiș)

Taraful Burnasul din Alexandria (Teleorman)

Taraful din Grecești (Dolj)

Taraful DOINA SIRETULUI (Botoșani)

Taraful IANCU JIANU (OLT)

Taraful LELIȚA DE LA CĂSTĂU (Hunedoara)

Taraful lui Șandorică din Soporu de Campie (Cluj)

Taraful RAPSODIA VÂLCEANĂ (Vâlcea)

Taraful VIRTUOZII SEMENICULUI (Caraș-Severin)

Trio BOCA din Gherla (Cluj)

Trio din Sic (Cluj)

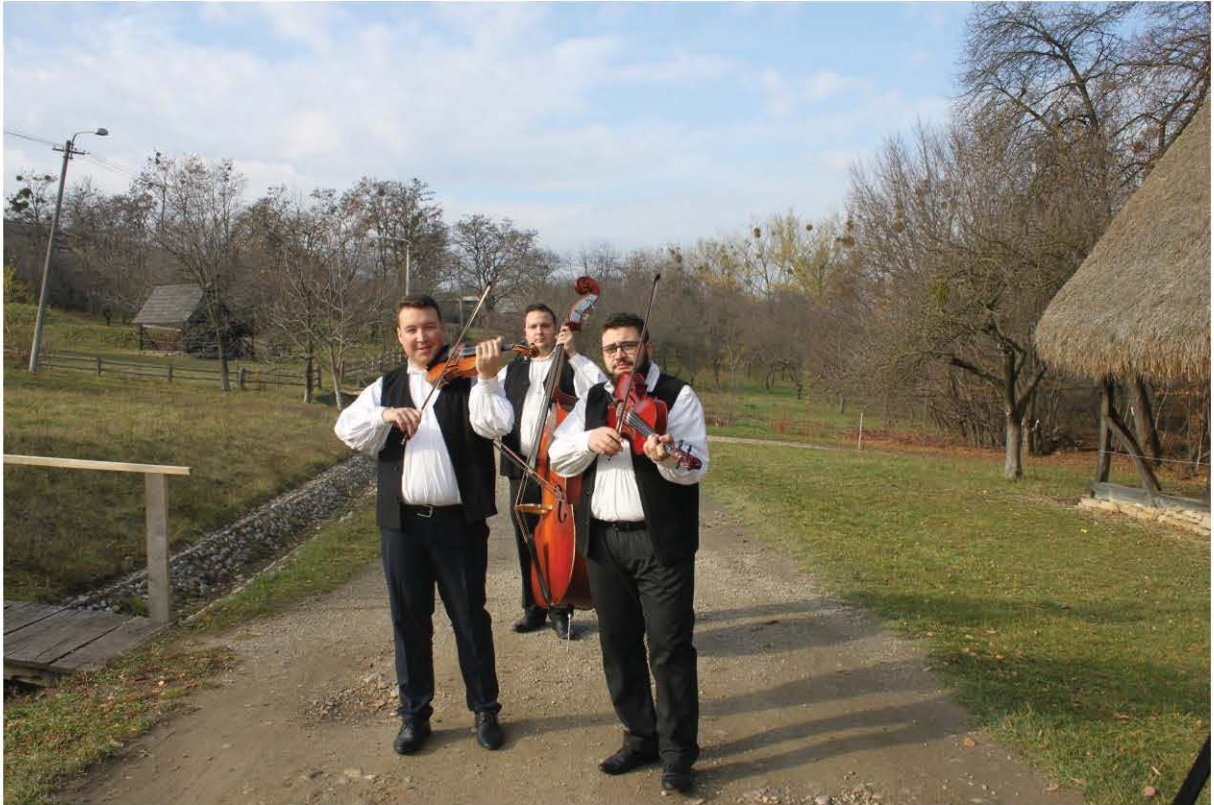
Trio IZVORASUL din Gălăuțași (Harghita)

Trio PAUNITA din Sângeorz Băi (Bistrița-Năsăud)

Trio transilvan IEDERA din Carei (Satu Mare)

Trio transilvan REZEDA din Dej (Cluj)

Banda lui Ervin din Zalău	In the academic environment of this taraf made up of three instruments: violin, “ <i>contră</i> ” and contrabass is called Trio Transilvan because it is specific in the province of Transylvania. The duo, that is, the violinist has in the repertoire very interesting songs in the aksak rhythm that he plays in his own style.
Ceteraşul Vasile din Negreşti OAŞ, acompaniat de zongoră	The accompanying instrument is the zongora and the <i>cetera</i> from Oaş is a “prepared” violin, tuned more recently with an upper quint. The performers have chosen for an execution in double strings as in Ghimeş, in order to play louder. Actually, the Oas people have a cult for acute sounds. The songs have a motivic structure.
Grupul IZA din Hoteni	The accompanying instrument is zongora , a guitar with 4 or 5 strings, with adjustments that allow the faster handling of strings and of the major frequent accords. On Tropotita sung by a virtuoso of violin, Ioachim Făt, Ion Pop, the <i>zongoraş</i> shouts freely as if he is telling.
Hididişji cu goarnă din Cihei, BH	The accompanying instrument is contra . What colours the folkloric repertoire from Bihor is the violin with trumpet made by crafters in the middle of the 19 th century. They replaced the classic violin resonance box with a gramophone membrane and added a trumpet to spread the sound.

<p>Sotii PALL din Valea lui Antaloc, Lunca de Jos, HG</p>	<p>The band has as accompanying instrument the <i>gordon</i>. The <i>gordon</i> (in Ghimes area) is a handmade "broanca" (in Arad area) with two, three, four strings made of sheep intestine (the forth one being thinner and it is pinched), all tuned in Re. It is pinched with left hand and the strings are hit with the right hand in contretemps. The interpreter has also a small metal box full with nails or small metal objects that he keeps in his left hand while he is pinching and that is making noise.</p>
<p>Taraful BANATUL din Timișoara</p>	<p>The accompanying instrument is the <i>big dulcimer</i>, which is doubled by the <i>second violin and accordion</i>. However, the specific instrument for Banat area is the "taragot". It is a Viennese patent, made in Budapest, and the best performers are the Romanians, thanks to their particularly beautiful musical repertoire.</p>
<p>Taraful BURNASUL din Alexandria</p>	<p>The <i>Cobza</i> and the small hammer are the oldest accompanying instruments. In southern Romania, an important role is played by the bourgeois who has a double function: cobzar and vocalist.</p>
<p>Taraful din Grecesti, DJ</p>	<p>The accompanying instrument is the <i>cobza</i>. The double bass is replaced by a kind of cello with 2 strings.</p>

<p>Taraful DOINA SIRETULUI, BT</p>	<p>This music band is made of virtuous musicians that play songs from North Eastern Moldova at different family celebrations and nedei, shepherds' meeting in the mountains.</p>
<p>Taraful IANCU JIANU, OT</p>	<p>The accompanying instrument is the small <i>dulcimer</i>, doubled by the second violin and the accordion. It is an amplified form of the music band (taraf), and in the same time it is the most complex one. The harmonic compartment is complete, and the band leader (the first violinist) also has the role of a vocal singer. He is an interpreter with double competence in the south of the country (Muntenia and Oltenia).</p>
<p>Taraful "Lelița de la Căstău", HD</p>	<p>These instrumentists are highly sought after at weddings. They interpret very old songs and games in a modal harmony. The first violinist knows many, many old songs.</p>
<p>Taraful lui Sandorica din Soporu de Campie, CJ</p>	<p>We can talk in this case about a family of musicians. Thus, their music has been transmitted from generation to generation and, although the Roma are, the elements they have discovered in practice have in their interpretation a peasant Romanian specificity. The musicians from Soporu de Câmpie, Cluj, grew up and formed as people in a peasant environment, but they always found a "sweet" refuge in playing one instrument or another in order not to perform a harder work (easy to understand).</p>

<p>Taraful RAPSODIA VÂLCEANĂ din Râmnicu Vâlcea</p>	<p>The band specific to Gorj but found in the neighbouring areas (some parts of Dolj, Vâlcea, Mehedinți, Olt and Timiș). It has as accompanist instrument "lute guitar". Instrumental solistic este <i>naiul</i>.</p>
<p>Taraful "Virtuozii Semenicului" din Reșița</p>	<p>In this part of the country, the solist-instrument was replaced by wind instruments: the "taragot" and the saxophone. Taragotist in photography, Petrica Vița, is among the best instrumentalists in Romania.</p>
<p>Taraful (Trio) Boca din Gherla, CJ</p>	<p>We mention also as accompanist instrument the accordion. It began to appear in the urban bands around 1950-1960. The music bands focused on accordion are spread on all the country in variable proportions and it is included among the models of traditional zonal music bands.</p>
<p>Taraful (Trio) din Sic, CJ</p>	<p>It is a taraf of a mixed locality with Romanians and Hungarians. They live together; they play the same instruments and play together Romanian and Hungarian dances.</p>

<p>Taraful (Trio) “Izvorașul” din Gălăuțași, HG</p>	<p>In a zone of interference with Moldova this taraf is composed of Violin, Voara II and 2-string <i>gordon</i>. They sing songs from both Transylvania and Moldavia. The most frequent dance, here, is the "Ștraierul", a kind of Moldovan polish.</p>
<p>Taraful (Trio) “Păunița” din Sângeorz Băi, BN</p>	<p>The accompanying instrument is <i>viola</i> (that is <i>braci</i> or <i>contra</i>) with the callus cut straight and three strings (Transylvanian Trio). This thing facilitates a placid tuning and convenient harmonic harnessing. It is a tool adapted to the needs of folkloric music. In all likelihood it took the place of the one focused on the second violin with normal tune. It has dominated for several decades, especially in the middle part, eastern and northwest Transylvania.</p>
<p>Taraful “Iedera” din Carei, SM</p>	<p>The mentor of this music band is Dumitru Iederan. He is also a luthier, and together with the other members of the music band made different types of violins, <i>contre</i>, and cellos. In Codru area, the violin is called “ceatară”. At this music band there is noteworthy the accompaniment style: <i>du-va</i> and syncopate at the same time.</p>
<p>Taraful (Trio) REZEDA din Dej, CJ</p>	<p>These instrumentalists know many Romanian, Hungarian and Rroma songs. Moreover, they perform them in the original style in which the songs were performed by the instrumentalists they taught them. They are playing now a <i>Cingărică</i> from Ceuaș, MȘ.</p>